

Alle bør frygte »de fire« fra Svendborg

Når veteranerne fra Svendborg Billard Klub får fært af medaljer, glemmer de alt om dåbsattesten

Af Peter Faber
Foto: Katrine Damkjær

■ SVENDBORG: Fire modne mænd, man kan måske godt tillade sig at kalde dem gamle gutter, når de yngste

af dem er fyldt 68 år og den ældste på vej mod de 80 år, har et til fælles: De er gode til at støde til baller.

Ellers er Egon Hansen, Pauli Høegh, Leif Thestrup og Henning Nielsen vidt forskellige, men når de sammen udgør Svendborg Billard Klubs veteranhold, findes der ikke en modstander i dronningeriget, der ikke bør frygte »de fire« fra Svendborg. De har nemlig lige vundet det danske unionsmesterskab og er blevet behørigt hyldet med guldmedaljer. Ikke færre

end 325 hold fra hele landet stillede op i turneringen, og veteranerne fra Svendborg gik ubesejrede gennem turneringen.

- Vi har faktisk ikke tabt en betydende kamp i et års tid, så der er vel ikke noget at sige til, at vi er lidt højrovede, siger 76-årige Pauli Høegh med et smil.

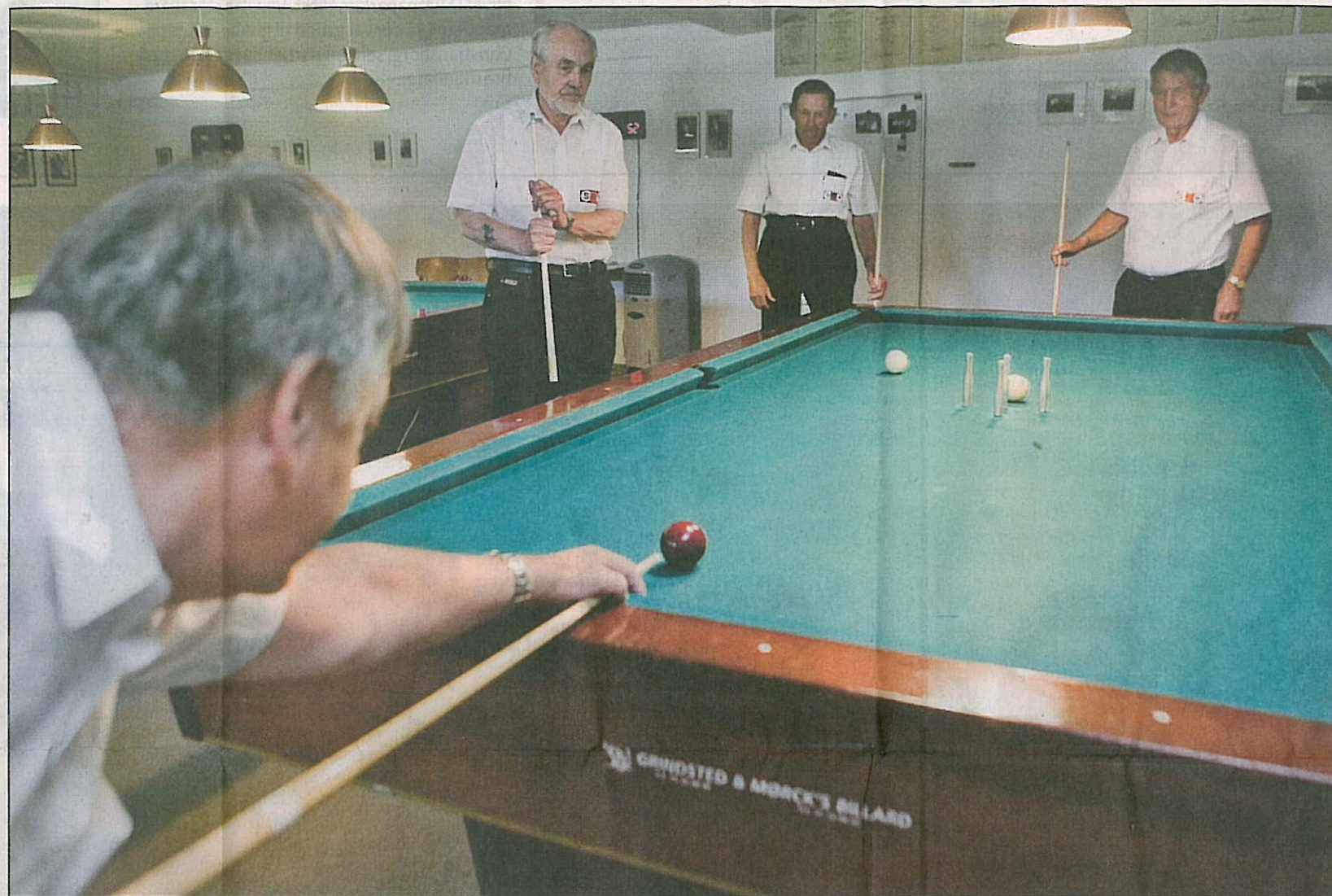
Vil forsvare titlen

Ingen af de fire på holdet har planer om at lægge køen på hylden; de vil ud og forsvare deres guldmedaljer næste år, og derfor træner de også flittigt i Svendborg Billard Klubs lokaler i Badmintonhallen på Dronningemaen i Svendborg, selv om solen står højt på himlen, og de fleste andre har forladt det grønne bord til fordel for de grønne plæner.

- Vi ved godt, at det ikke bliver nemt at genvinde mesterskabet, for nu ændrer de på vores handicap, men vi går efter sejren. Det er sjovest at vinde, siger Leif Thestrup.

Det er lysten, der driver værket hos de fire gamle drenge. Ud over glæden ved spillet finder de også behag i at mødes flere gange om ugen, hvor de ud over at spille billard også vender verdenssituationen. Så kan ordvekslinger godt flyve hen over bordet, men når de er ude og spille kamp, trækker de i klub-dresset, hvid skjorte med SBK-logo og sorte buk-

Materialet skal være i orden. Derfor kæles der for køen. Her er det snart 80-årige Egon Hansen, der er ved at gøre sig klar til dagens træning.

ser. Så er det alvor, og kun en sejr tæller.

Posten i første række

Holdets nestor er snart 80-årige Egon Hansen. Allerede i 1945 blev han medlem af billardklubben, og et diplom på væggen i klublokalet fortæller, at han i 1950 blev dansk mester i en cup-turnering. I 1949 blev hans fysiske mester, så en stor karriere ventede forude, men så blev Egon Hansen gift og fik job med skiftende arbejdstider, og så var det slut med billard.

Han var væk fra bordet i de mange, mange år, hvor han gjorde karriere i post-væsenet; fra telegrafbud til kontorpakmester, men for tre-fire år siden meldte han sig igen ind i billardklubben, og nu spiller han tre gange om ugen - uden af få vrøvl med konen.

På vej mod jubilæum

Henning Nielsen fra Sundhøj på Tåsinge er 68 år, og

han har om nogle få år været medlem af klubben i 40 år, så han har fået spillet nogle kampe i sin tid, og hans mangeårige erfaring siger ham, at hvis man fra første stød mærker, at man lægger det rigtige tempo på ballerne, så er man godt på vej mod sejren.

Når Henning Nielsen ikke spiller billard, ordner han haver. I Sundhøj-området er han kendt som »Den blå mand« - altnuligmanden - der bl.a. går til hånd for Brugsen.

Fra klø til kø

Billardspillere har en startbog, hvor resultaterne skrives ind i. Sådan en har 68-årige Leif Thestrup også, men han kan også fremvise en startbog for boksning og en startbog for dykning. Det er blevet til betydeligt flere billardkampe end boksekampe. Han nåede kun 10 kampe i weltervægt, og nu har alderen sat en stopper for dykning, men billard

kan han stadig spille, og han er den højst rangerende af de fire på veteranholdet. I mange år var Leif Thestrup maskinmester på fjernvarmeselskabet i Svendborg, og når han ikke spiller billard, spiller han gerne golf.

Debut som 70-årig

Fjerdemanden på guldholdet, eller (g)old boys-holdet, er 76-årige Pauli Høegh, der af mange er kendt for sin spidse og morsomme pen, hvorigennem han udtrykker sine holdninger, og han har gennem et langt arbejdsliv prøvet lidt af hvert både til lands, til vands og i luften. Når andre fortæller, at de har været på samme arbejdsplads i 40 år, sætter han gerne trumf på og siger, at han har været på 40 forskellige arbejdspladser. Pauli Høegh begyndte først at spille billard som 70-årig og er et godt eksempel på, at det aldrig er for sent at komme i gang.

- Det er en sport, man kan

dyrke, så længe man kan stå på benene og ikke ryster for meget på hænderne, siger Pauli Høegh.

- Vi har et homogent hold. Hvis den ene har en dårlig dag, er der en anden, der spiller over standard, siger Henning Nielsen.

Leif Thestrup har været lidt ude og inde af klubben gennem årene, men det betyder efter hans mening ikke noget. Det, at spille billard, er lige som at køre på cykel. Når man først en gang har lært det, finder man hurtigt rytmen.

Nul bajere

- Men det er også et spil, hvor man altid kan lære noget nyt og blive bedre. Det er derfor, vi træner, siger Leif Thestrup, der afviser, at der på det niveau, som de gamle drenge spiller på, er plads til bajere, som billard jo har en tendens til at blive kædet sammen med, fordi flere varianter af spillet udøves på værtshuse.

Guldholdet, eller (g)old boys-holdet i Svendborg Billard Klub, er til sammen 292 år, og der trænes flittigt for at forsvare titlen til næste år. Her ses de fire; Leif Thestrup (i profil), Pauli Høegh, Henning Nielsen og Egon Hansen.

- Vi spiller ikke om øl; faktisk kan man slet ikke spille, når man har fået noget at drikke, siger Leif Thestrup.

Selv om billard er populært hos mange unge værtshusgæster, er det ikke ensbetydende med, at de søger hen i klubberne for at spille. Tilgangen af unge er alt for lille. Det er de gamle, der må trække læsset, når Svendborg Billard Klub skal ud og vise flaget - og hente medaljerne hjem.

Det generer nu heller ikke »de fire« fra Svendborg.

